

komstoppgørelsen. Udgifter, der er afholdt på en bestemt del af ejendommen, kan dog kun fradrages, såfremt de er afholdt på den erhvervsmæssigt benyttede del.

For ejendomme, der indeholder to lejligheder, hvoraf den ene bebos af ejeren, medregnes ingen værdi af egen lejlighed ved indkomstoppgørelsen, men alene lejeindtægter. Fradrag for udgifter foretages i overensstemmelse med reglen i stk. 2.

Udlejes enkelte værelser i et enfamilieshus eller tofamilieshus, eller udlejes et sommerhus til fremmede, forholdes med udgifter og indtægter som i stk. 3 anført.

Hvor der i henhold til stk. 2-4 skal ske fradrag af renter, kan fradrag alene ske i det omfang, det pågældende lån er placeret inden for realkreditinstitutionernes normale lånegrænse, der til brug ved skatteligningen fastsættes som en procentdel af ejendomsværdien. Fradrag af renter herudover kan dog ske fuldt ud for lån i en- og tofamilieshuse, når det godtgøres, at de efter nævnte lånegrænse placerede lån er optaget til brug i ejers erhverv.“

Som begrundelse for de sidstnævnte ændringsforslag anfører det pågældende mindretal i betænkningen:

„Forslaget har til formål skattemæssigt at ligestille ejere af enfamilieshuse m. v. og lejere i beboelsesejendomme. For disse sidstes vedkommende er boligen en rent privat foreteelse, der ikke på nogen måde vedrører indkomstoppgørelsen.

Da det ikke er praktisk gennemførligt at etablere en kompenserende fradragsordning for lejere, må en ligestilling indebære, at også ejerne af parcelhuse m. v. behandler boligen som et forhold, der udelukkende vedrører privatforbruget. Den i den eksisterende lovgivning benyttede konstruktion, hvorefter et parcelhus anses for en erhvervsmæssig enhed, hvis konstruerede over- eller underskud medregnes i indkomsten, må derfor forlades.

Den væsentlige udgiftspost på disse ejendomes regnskaber er renterne. For at gennemføre en ligestilling er det nødvendigt at afskaffe den i statsskatteloven fastsatte ubetingede ret til fradrag af renter og indføre en sontring mellem ikke fradragsberettigede renter, hvortil renter af normale prioriteter i eget hus må henregnes, og fradragsberettigede renter af gæld, der er stiftet i medfør af skatteyderens erhverv.

Gennemførelsen af denne sontring afskaffer samtidig en urimelighed i den hidtidige lovgivning, idet bl. a. afbetalingsrenter ved køb af genstande, der alene vedrører skatteyderens privatforbrug, nægtes fradragsret. Det må påregnes, at en sådan ændring vil have en betydelig dæmpende virkning på renteniveauet, idet det er utvivlsomt, at en væsentlig årsag til købernes acceptering af urimelige renteydelser er bevidstheden om muligheden for skattefradrag. At den enkeltes rent private renteudgifter herigennem overvæltes på befolkningen som helhed, er i sig selv en urimelig konsekvens.